

نقش

مادری و پدری در تربیت فرزندان

✦ غلامرضا حمیدزاده

اولیای دانش‌آموزان لذت رشد فرزندان‌شان و امید به آینده را زنده می‌کند و طراوت می‌بخشد همیشه امید به آینده انگیزه حرکت و پویایی در همهٔ انسان‌ها ایجاد می‌کند. امید به اینکه فرزندان خود را به بهترین وجه تربیت نماییم تا آن‌ها ضمن سلامتی کامل بتوانند به بهترین مدارج اخلاقی علمی، موقعیت‌های شغلی و اجتماعی مناسب دست یابند و برای خود و مردم جامعه هستند و انسان کاملی مطابق با دستورات الهی باشند. این امید و آمال و آرزوی همه مردم است و چه آرزوی خوب و درستی!

ماه مهر از راه رسید. در این ماه شور و نشاط و طراوت تعلیم و تربیت در جامعه دوباره جوانه می‌زند و دل‌ها را جوان و شاداب می‌کند دوباره کوچه‌ها و خیابان‌ها و مدارس و آموزشگاه‌ها با شکوفه‌های پر نشاط حضور کودکان و نوجوانان و جوانان عطر آگین می‌شود و پویا می‌گردد و این پویایی و تحرک تمام خانواده‌ها و سایر بخش‌های جامعه را نیز متأثر می‌کند همه ما از ماه مهر خاطرات خوب و شادی داریم! این نشاط برای دانش‌آموزان علاوه بر شوق و لذت یادگیری، حضور در جمع دوستان و هم‌سالان را به همراه دارد و برای خانواده‌ها

اما چگونه تحقق این آرزو ممکن است؟ تربیت فرزندان سالم از نظر جسمی، و شایسته از نظر تربیتی، چگونه باید صورت گیرد؟ آیا برای آموزش آن‌ها سپردنشان به آموزش و پرورش و سایر دستگاه‌های تعلیم و تربیت کافی است؟ آیا نقش مادر و پدر فقط تهیه نیازهای اولیه (خوراک، پوشاک و مسکن) است؟ یا علاوه بر نیازهای اولیه فرد، پرورش اخلاق و نیروی فکر و عقل فرزند هم لازم است؟ آیا خانواده به‌عنوان مهم‌ترین نهاد اجتماعی علاوه بر برآوردن نیازهای اولیه، نقش تربیت فرزند را برعهده ندارد؟ اگر برای ۶ تا ۸ ساعت آموزش عمومی دانش‌آموزان، دستگاه‌های بزرگ آموزش و پرورش در سراسر دنیا با قدمت‌های زیاد شکل گرفته و با توسعه علم و فناوری روزبه‌روز تخصصی‌تر و پیچیده‌تر می‌شود. آیا برای رشد و تربیت فرزندان در خانه در طول ۱۶ الی ۱۸ ساعت باقی‌مانده در روز نیاز به هیچ تخصص و تجربه آموزشی و تربیتی نیست؟ اگر جواب مثبت است آیا امکان کسب این همه دانش‌های تخصصی آموزشی و تربیتی برای مادران و پدران امکان‌پذیر است؟ به‌طور قطع پاسخ به این سؤال منفی است. پس چه کنیم که در رشد و تربیت فرزندانمان موفق باشیم؟ می‌دانیم که برای تربیت فرزندان با توجه به تنوع و پیچیده بودن انسان (یکی از شگفتی‌های نظام خلقت حضرت باری تعالی)، علوم مختلفی در طول تاریخ در جوامع بشری شکل گرفته است. تا بتواند این موجود زمینی را تبدیل به انسان کامل و شایسته‌ای نماید. تقسیم‌بندی علوم از مباحث خیلی تخصصی است اما به‌طور ساده بعضی از این علوم عبارتند از: در حوزه سلامت و بهداشت: علوم تغذیه، کاراندام‌شناسی (فیزیولوژی)

رشد جسمانی کودک در دوره‌های مختلف، علوم بهداشتی و مراقبت‌های پیدایش تربیت بدنی و پرورش جسمانی و ...
در حوزه آموزشی: نظریه‌ها و روش‌های آموزشی و تربیتی و فنی و حرفه‌ای
در حوزه تربیت دینی: مباحث تربیت اخلاقی و اعتقادی و معنوی و مهارت‌های اجتماعی و ...
همان‌طور که بیان شد کسب این حجم زیاد از علوم و مهارت‌ها برای مادران و پدران ممکن نیست. پس چه کنیم؟ به‌نظر می‌رسد ما باید یک شناخت کلی از تربیت ابعاد جسمانی و معنوی و اخلاقی فرزندانمان کسب کنیم و متناسب با آن شناخت با نقش هدایت و رهبری و رهیاری و با مراجعه کارشناسان و مشاوران معتبر، اطلاعات و روش‌های آموزشی را از آن‌ها یاد گرفته و به کمک آن‌ها این امر خطیر را به انجام رسانیم به‌طور مثال در حوزه تغذیه با مراجعه به منابع معتبر و کارشناسان خبره برای رشد جسمانی و تغذیه فرزندانمان در طول دوره رشد راهنمایی بگیریم؛ یا در حوزه تربیت دینی با مراجعه به منابع معتبر دینی و اخلاقی و کارشناسان خبره مشاوره بگیریم.

این مجله با توجه به حوزه تخصصی خانواده و برنامه درسی سعی می‌کند به‌عنوان یکی از منابع معتبر و مشاور معتمد برای نحوه مشارکت خانواده‌ها در امر آموزش و برنامه‌های درسی آموزش و پرورش به شما مشاوره دهد و شما اولیای عزیز را همراهی نماید. لذا تمام مطالب و محتواهای این فصلنامه در این راستا تهیه شده است. امید است بتوانیم همراهان خوبی باشیم.

